

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Corrie –Cornelia Wijnanda– Vork

Zuster Clementia Marie

☆ Alphen a/d Rijn, 29 september 1934

Professie, 15 augustus 1955

† 's-Hertogenbosch, 21 juni 2022

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Corrie komt uit een groot katholiek gezin met 13 kinderen. Vader was bouwvakker en moeder was huisvrouw. Na de lagere school en wat huishoudonderwijs, ging Corrie in gezinnen helpen. Ze wilde op haar 16e al bij een missiecongregatie, maar moest wachten tot haar 18e. In 1953 trad ze in bij de Witte Zusters in Maarn.

Na het internationale vormingsjaar in Algiers, vertrok ze in 1960 naar Mwanza in Tanzania om Swahili te leren. Daarna werd ze benoemd voor de missiepost in Ndala. Vier jaar later ging ze naar Kagunguli om met vrouwengroepen te werken en daarna deed ze tot 1975 hetzelfde werk in Mwanza. Hier zette ze kleuterscholen en winkeltjes op. Haar praktische, optimistische en behulpzame aard kwam hierbij goed van pas, alsmede haar doorzettingsvermogen. Op haar 40e haalde ze in Nederland het diploma ziekenverzorgende.

Vanaf 1978 werkte ze negen jaar in Kasulu, wederom met vrouwengroepen. Ook was ze gastvrouw in het Swahili talencentrum in Kipalapala op het eiland Ukerewe. Op haar volgende missiepost in Ussongo in 1992, werd ze coördinator voor de Aidspatiënten. Dit werk zette ze later voort in Mwanza waar ze HIV-en Aidspatiënten begeleidde en pastoraal werk deed in het Shalom Care House, een fantastische plek waar mensen medicijnen, controle en begeleiding kregen.

Corrie keerde, na 13 jaren Mwanza, terug naar Nederland in 2007. Ze ging in de gemeente van Molenhof wonen. Na een moeilijke gewenningsperiode, wilde ze graag haar apostolaat voortzetten. Stilzitten was niet aan Corrie besteed. Ze ging aan de slag bij Zorgboerderij 't Binnenveld in Schijndel, waar ze trouw op haar scootmobiel naar toe reed. Ook was ze vrijwilligster op Liduina, Simeonshof en het Wereldhuis. Corrie is altijd heel actief geweest en pakte van alles aan: breien en haken, pianospelen, op reis met de KBO, rummocuppen, bingo's organiseren voor het goede doel, mensen van en naar de kerkdienst brengen etc. Ze was dol op zwemmen en ging iedere ochtend naar de Petruskerk. Met haar droge humor en eigenzinnigheid heeft ze vele harten veroverd. Ze keek nergens van op. De laatste tijd kon ze moeilijk lopen en was ze erg kortademig en snel vermoeid. Haar lichaam was op en heeft haar ditmaal in de steek gelaten, nadat ze een eerder aneurysma in 2015 op wonderbaarlijke wijze overleefd had. Lieve Corry, we zullen je node missen. Dat je nu mag rusten in de Eeuwige Vrede van de Heer.